

УГОДА

між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Македонія про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 05.03.2002 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 26.12.2002 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 29.03.2003 р.

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Македонія, надалі - "Договірні Сторони",

з метою сприяння розвитку торговельних та економічних відносин між обома країнами,

прагнучи розвивати співробітництво у галузі автомобільних перевезень у рамках ринкової економіки,

підключись про захист довкілля, раціональне використання енергії, безпеки на дорогах та поліпшення умов праці водіїв,

визнаючи обопільну зацікавленість від Угоди про автомобільні перевезення,

домовились про наступне:

Частина I

Загальні положення

Стаття 1

Сфера застосування

1. Ця Угода стосується автомобільних перевезень між територіями країн Договірних Сторін транспортними засобами, зареєстрованими на території однієї з Договірних Сторін, перевізниками, що мають право здійснювати перевезення відповідно до національного законодавства.

2. Ця Угода не обмежує права та обов'язки, що випливають з умов міжнародних зобов'язань обох Договірних Сторін.

Стаття 2

Визначення

Для потреб цієї Угоди:

"Перевізник" - означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка має право здійснювати міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів відповідно до національного законодавства кожної з Договірних Сторін.

"Вантажний транспортний засіб" - означає транспортний засіб (тягач) з двигуном або комбінація транспортний засіб-причіп (напівпричіп), призначений для перевезень вантажів.

"Перевезення" - означає рух транспортного засобу, навантаженого або порожнього, навіть якщо транспортний засіб, причіп або напівпричіп перевозяться потягом чи пароплавом якусь частину маршруту.

"Дозвіл" - означає документ на перевезення вантажу, з оплатою чи без оплати дорожніх зборів, та який дає право перевізникові здійснювати перевезення в прямому та зворотному напрямках або по території країни Договірної Сторони згідно правил, чинних на території країни кожної Договірної Сторони.

"Каботаж" - означає транспортну операцію на території країни Договірної Сторони, з місцями завантаження та розвантаження, що знаходяться на цій території, що здійснюється перевізником, транспортний засіб якого зареєстрований на території країни іншої Договірної Сторони. Рух порожнього транспортного засобу по території, між здійсненням міжнародних транспортних операцій, не вважається каботажом.

"Автобус" - означає транспортний засіб, який сконструйований та зроблений для перевезень пасажирів та який, крім місця водія, має понад вісім місць для пасажирів.

"Регулярні перевезення пасажирів" - означає такі перевезення, при яких пасажирів перевозяться визначеним маршрутом та за певним розкладом та встановленими тарифами на поїзд. Пасажири при таких перевезеннях сідають та сходять на попередньо визначених місцях для зупинки.

"Човникові перевезення" - означає перевезення, коли повторюються рейси в прямому та зворотному напрямках, при яких попередньо сформовані групи пасажирів перевозяться від місця відправлення до місця призначення. Кожна група складається з пасажирів, які розпочинали поїздки та повертаються на місце відправлення зворотним рейсом. Місце відправлення та місце прибуття - означають відповідно місце, в якому починається подорож та в якому вона закінчується.

Перша зворотна подорож та остання початкова в серії човникових перевезень мають бути порожніми.

На човникові перевезення не впливає факт, коли пасажирів зворотну подорож здійснюють з іншою групою, рівно як і те, що перша початкова та остання зворотна подорож здійснюються порожніми.

Човникові перевезення, при яких не менше 80 відсотків пасажирів забезпечуються проживанням, при необхідності з харчуванням або без нього, називаються "човникові із розміщенням".

"Нерегулярні перевезення" - означає всі інші види перевезення пасажирів, які не підпадають під визначення "регулярні пасажирські перевезення" чи під визначення "човникові перевезення". Частота та кількість перевезень не впливає на їх класифікацію як нерегулярних перевезень.

Частина II

Перевезення пасажирів

Стаття 3

Регулярні перевезення

1. Регулярні перевезення пасажирів здійснюються автобусом на підставі дозволів, що видаються Компетентним органом в країні відправлення, призначення або транзиту.
2. Заявку на видачу дозволу потрібно подати до Компетентного органу країни перевізника. У разі схвалення заявки цим органом дозвіл передається Компетентному органу іншої Договірної Сторони.
3. Змішана Комісія, яка засновується згідно статті 13 цієї Угоди, приймає рішення щодо форми подання заявки на видачу дозволу, терміну дії дозволу та інших необхідних для цього документів.
4. Зміни умов виконання та скасування перевезень здійснюватимуться згідно процедури, наведеної в пункті 2 цієї статті.

Стаття 4

Нерегулярні перевезення

1. Нерегулярні перевезення та човникові перевезення із розміщенням здійснюються автобусом на підставі дозволів, які видаються Компетентним органом країни Договірної Сторони.
2. Дозвіл не потрібен для таких видів перевезень:
 - а) коли певний транспортний засіб використовується для перевезення певної групи пасажирів протягом поїздки і повертається до місця відправлення (тури з "зачиненими дверима").
 - б) коли транспортний засіб здійснює перевезення групи пасажирів до місця призначення, а в зворотному напрямку повертається порожнім.
3. Змішана Комісія або Компетентні органи Договірних Сторін щорічно узгоджують контингент дозволів на нерегулярні перевезення пасажирів.
4. Нерегулярні перевезення та човникові перевезення із розміщенням, які здійснюються без дозволів, повинні мати контрольний документ. Умови користування та зміст контрольного документа затверджує Змішана Комісія.

Стаття 5

Загальні положення для пасажирських перевезень

1. Дозволи на перевезення видаються на ім'я перевізника та не можуть бути передані іншому перевізникові.
2. Здійснення каботажу забороняється.

Місцеві подорожі, що організуються для групи пасажирів, яких привіз в це місце певний перевізник, не вважаються каботажними, якщо пасажирів внесено до подорожнього листа.

Частина III

Вантажні перевезення

Стаття 6

Дозвільна система

1. За винятком перевезень, що передбачені в статті 7 цієї Угоди, перевізники кожної з Договірних Сторін можуть здійснювати перевезення вантажів на підставі дозволів, а саме:

- а) перевезення між територіями країн обох Договірних Сторін;
- б) перевезення в/з третіх країн;
- в) транзитні перевезення.

2. Каботаж дозволяється тільки у разі спеціального вповноваження країн Договірних Сторін.

Стаття 7

Перевезення без дозволів

1. Дозволи не потрібні для таких видів перевезень:

а) перевезення транспортним засобом, загальна вага якого, включаючи причіп, не перевищує 6 тон або допустима вантажність якого, включаючи причіп, не перевищує 3,5 тони;

б) перевезення пошкоджених транспортних засобів або тих, що вийшли з ладу, або перевезення відремонтованих транспортних засобів;

в) рух порожнього вантажного транспортного засобу, який призначений замінити пошкоджений транспортний засіб в іншій країні, а також зворотний рух після ремонту пошкодженого транспортного засобу;

г) перевезення бджіл та мальків риб;

д) перевезення медичних матеріалів та обладнання у випадку надання швидкої допомоги, у разі стихійних лих і для гуманітарних потреб;

е) перевезення виробів мистецтва та предметів, призначених для виставок та ярмарок;

є) перевезення майна, матеріалів та тварин для або від театральних, музичних, кіномистецьких, спортивних або циркових заходів, виставок та ярмарків, а також які призначені для радіо-, кіно- і телепередач;

ж) перевезення тіл або праху померлих.

2. Змішана Комісія може розширити список тих категорій перевезень, що здійснюються без дозволів, вказаних у пункті 1 цієї Статті.

Стаття 8

Умови видачі дозволів

1. Компетентні органи обох Договірних Сторін щорічно обмінюються визначеною кількістю бланків дозволів. Дозволи видаватимуться Компетентними органами Договірних Сторін або відповідними організаціями, призначеними таким органом, своїм перевізником.

2. Дозволи видаються на конкретне ім'я перевізника без права передачі третій стороні.
3. Дозволи можуть використовуватися лише для одного транспортного засобу на одну поїздку в прямому та в зворотному напрямках. У випадку комбінованого транспортного засобу, транспортний засіб із двигуном є визначальним фактором для видачі дозволу або звільнення.
4. Змішана Комісія визначає квоту, категорії (двосторонні, транзит, в або з третьої країни) та типи (з оплатою або без оплати зборів) дозволів, а також інші умови використання дозволів.
5. Здійснення каботажу заборонено, за винятком, коли є спеціальний дозвіл від Компетентного органу країни Договірної Сторони.

Частина IV

Загальні положення

Стаття 9

Збори та платежі

1. Перевезення транспортними засобами, що зареєстровані на території країни Договірної Сторони та які тимчасово працюють на території країни іншої Договірної Сторони, згідно умов цієї Угоди звільняються від платежів на всі збори, що стосуються володіння та експлуатації транспортного засобу, а також від дорожніх зборів на умовах паритету.
2. Паливо, яке міститься у передбаченому виробником і фіксованому резервуарі, що технологічно і конструктивно зв'язаний із двигуном, а також паливо, що знаходиться у резервуарі, передбаченому для функціонування системи охолодження, мастильні матеріали, що знаходяться у транспортному засобі при його в'їзді і які використовуються під час експлуатації транспортного засобу, запасні частини та інструменти, передбачені для ремонту транспортного засобу, який здійснює міжнародні перевезення, звільняються від будь-якого ввізного мита на території країни кожної з Договірних Сторін.

Стаття 10

Вага та розміри

1. Дозволена максимальна вага, навантаження на вісь та розміри транспортного засобу не повинні перевищувати тих, що внесені у реєстраційні документи, а також параметри, що є чинними на території країни кожної з Договірних Сторін.
2. Якщо максимальна вага, навантаження на вісь та розміри транспортного засобу країни однієї Договірної Сторони перевищують максимальні параметри, що діють на території країни іншої Договірної Сторони, транспортний засіб повинен мати спеціальний дозвіл, виданий Компетентними органами іншої Договірної Сторони. Рух транспортного засобу здійснюється за визначеним у спеціальному дозволі маршрутом.
3. Перевезення небезпечних речовин здійснюється на підставі спеціальних дозволів, які видаються Компетентним органом Договірної Сторони, на території якої здійснюється перевезення.

Стаття 11

Контроль

Дозволи, контрольні документи та інші документи, передбачені цією Угодою, та всі інші документи, які передбачені багатосторонніми та двосторонніми угодами або національним законодавством повинні знаходитись у транспортному засобі та пред'являтися на вимогу контролюючих органів.

Стаття 12

Обов'язки перевізника та санкції

1. Перевізники однієї Договірної Сторони на території країни іншої Договірної Сторони повинні дотримуватись зобов'язань, що випливають з багатосторонніх міжнародних угод, цієї Угоди та інших двосторонніх угод, національного законодавства, особливо правил дорожнього руху, митних правил та інших умов, які визначені дозволами та інших.

2. У випадках грубого або повторного порушення положень цієї Угоди, законів і правил, чинних на території іншої Договірної Сторони, скоєних перевізником чи екіпажем транспортного засобу, Компетентний орган тієї Договірної Сторони, на території якої зареєстровано транспортний засіб, на прохання Компетентного органу Договірної Сторони, на території якої скоєно порушення, може вжити такі заходи:

а) винести попередження перевізнику;

б) тимчасово заборонити здійснення перевезень;

в) припинити видачу дозволів цьому перевізнику або скасувати вже виданого дозвілу.

3. Компетентний орган Договірної Сторони, на території якої скоєно порушення, може негайно застосувати санкцію, наведену в підпункті "б" пункту 2 цієї статті.

4. Договірні Сторони обопільно інформуватимуть одна одну про прийняті рішення.

5. Положення цієї статті не виключають застосування санкцій, передбачених чинним законодавством країни, на території якої скоєно порушення.

Стаття 13

Співробітництво та Змішана Комісія

1. Компетентні органи Договірних Сторін застосовуватимуть необхідних заходів для впровадження та виконання цієї Угоди і обмінюватимуться будь-якою інформацією. Компетентні органи обопільно інформуватимуть одна одну про будь-яку зміну в національному законодавстві, яка може впливати на виконання цієї Угоди.

2. З метою забезпечення виконання положень цієї Угоди Компетентні органи обох Договірних Сторін створюють Змішану Комісію.

3. Змішана Комісія відповідає за виконання статей 3, 4, 7 та 8 цієї Угоди, а також в цілому за розгляд всіх питань щодо відносин між Договірними Сторонами у сфері автомобільних перевезень, включаючи й аспекти, що стосуються безпеки, захисту довкілля, прав працівників, технічні питання, поліпшення співробітництва між підприємствами та інтермодальної співпраці, а також керування у випадку кризи.

Стаття 14

Компетентні органи

1. Компетентними органами для виконання положень цієї Угоди є:

- від української сторони - Міністерство транспорту;
- від македонської сторони - Міністерство транспорту і зв'язку.

2. Договірні Сторони інформуватимуть одна одну про кожну зміну у назві Компетентних органів.

Частина V

Заключні положення

Стаття 15

Зміни

Зміни та доповнення до цієї Угоди узгоджуються Договірними Сторонами та набувають чинності згідно з процедурою, визначеною в пункті 1 статті 16 цієї Угоди.

Стаття 16

Набуття чинності та термін дії

1. Обидві Договірні Сторони повідомлять одна одну про виконання, відповідно до національного законодавства, внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності міжнародними угодами.

Ця Угода набуває чинності на тридцятий день після дати отримання по дипломатичних каналах останнього з цих двох повідомлень.

2. Цю Угоду укладено строком на чотири роки.

Її дія автоматично продовжується на кожний наступний рік за умови, якщо жодна з Договірних Сторін не денонсує цю Угоду, повідомивши про це у письмовій формі іншу Договірну Сторону не пізніше ніж за 90 днів до закінчення строку дії Угоди.

Вчинено в м. Київ 5 березня 2002 року в двох оригінальних примірниках, кожний українською та македонською мовами, при цьому обидва тексти є автентичними.

**За Кабінет Міністрів
України**

**За Уряд
Республіки Македонія**